

hvis dette kan formilde Indtrykket af den Benævnelse, som jeg, i al Uskyldighed, har givet ham paa Grund af min Sammenstilling med Krigsminister Bahnson. Den højtærede Forsvarsminister har jo to Ministerier under sig, baade Krigsministeriet og Marineministeriet, og jeg anser det derfor for en mindre Forbrydelse at kalde ham med en af disse to Titler; men i alt Fald, det var ganske uden nogen som helst Ondskabsfuldhed fra min Side. Den højtærede Minister mener, at det at sammenstille ham med Bahnson var en urimelig Ting. Jeg kan ikke gøre for det; jeg husker meget nøje mit Indtryk af Bahnson — det er dog ikke 40 Aar siden, men 30 Aar —, og de Argumenter, som den højtærede Minister anvendte, var virkelig fuldkommen grangivelig Bahnsonske. Nu er den højtærede Minister forbavset over, at der af det radikale Venstre og ligeledes af Socialdemokratiet — som jeg for Resten ikke har noget at gøre med at levere Forsvar for — drives en Agitation overfor Danmarks militære Foranstaltninger. Jeg forsikrer den højtærede Minister, at det Parti, af hvilket Partiet Venstre er udsprunget, drev absolut den samme Agitation mod Minister Bahnson, mod det Estrupske Ministerium paa Grund af de provisoriske Foranstaltninger. Der var i Tonen ingen Forskel; der var i Argumentationen ingen Forskel, aldeles ligesom der ingen Forskel er paa den meget lidenskabelige Tone, som den højtærede Forsvarsminister anvender, og den Tone, der var brugelig i sin Tid, den Gang vi havde Provisorieregimente og en Krigsminister, som hed Bahnson, til at forvalte det militære. Jeg har virkelig en Fornemmelse, som om den højtærede Forsvarsminister er trukket i den gamle Uniform, og jeg kan ikke andet end beklage dette.

Den højtærede Forsvarsminister mente, at det var en ganske urimelig Sammenligning; jeg foretog mellem de 17 Mill. Kr., der skulde være anvendt efter et Forslag, som støttes af det radikale Venstre, og de 54 Mill. Kr., der er opført paa Budgettet. For det første sagde jeg straks, at jeg kunde regne nogle Millioner fra, der gaar til civilt Øjemed, men samtidig ved jo den højtærede Forsvarsminister, at der paa de civile Budgetter findes rent militære Bevillinger. Naar den højtærede Forsvarsminister ogsaa anvender som Argument overfor Beløbets Størrelse, at der gaar adskillige Millioner til Renter og Afdrag, maa jeg sige, hvis det kan være en Trøst for den højtærede Minister, at jeg aldeles

ikke er uenig med ham paa dette Punkt. Jeg er aldeles ikke uenig med ham i, at det er fuldkommen taabeligt, at der føres Renter og Afdrag ind paa militære Budgetter ligesom paa civile Budgetter og maaske endda noget mere. Det er ogsaa ganske urimeligt, hvis man vil beregne Renter og Afdrag af Bygningen Christiansborg; hvad Glæde noget Menneske kan have af det, kan jeg sandelig ikke begribe. Men den højtærede Forsvarsminister og jeg bliver uenige, fordi jeg har den Opfattelse, at disse Penge er givet daarligt ud. Jeg tror nu ikke — der var Fattiggaarde i Forvejen —, at de Kaserner, der nu opføres, bygges i Stedet for Fattiggaarde. Men vi er fuldkommen uenige om Maalet for, hvad Danmark skal anvende i Forsvarsøjemed, og jeg har kun gjort den Bemærkning — for det ligger jo noget i Luften; det er ikke saa mærkværdigt, at jeg kunde gøre den Bemærkning —, at der kunde have været tænkt en Tilnærmelse mellem det radikale Venstre og Partiet Venstre, hvis der ikke var saa stort et Svælg mellem vor militære Opfattelse og den, der repræsenteres af den højtærede Forsvarsminister.

Et andet Spørgsmaal, som synes mig af alvorligere Art, rettede den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), til mig. Nu hørte vi jo, at Ordføreren for det konservative Folkeparti — hvad skal jeg kalde det: mundhuggedes saa smaat med Ordføreren for Partiet Venstre. Hvis man ikke vidste bedre, skulde man tro, at disse to Partier stod overfor et Brud; jeg synes, det var ret haartrukcent, hvis ellers Forholdet mellem de to Partier var blevet ført ind i denne Forhandling. Jeg tvivler imidlertid derom; jeg tvivler om, at de, der hører sammen, vil ophøre at være sammen. Men hvad jeg har bemærket med Hensyn til Folketingets og Landstingets Stilling, vil jeg, hvis det gøres nødvendigt, præcisere noget. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde til mig, at han mente ikke, vi var uenige om, at Folketinget og Landstinget var ens stillede overfor den almindelige Lovgivning. Det er vi paa ingen Toldlov, og selv hvis det gjaldt en Toldlov, vilde jeg ogsaa mene, at Landstinget, naar Loven kom herover fra Folketinget, vilde kunne behandle den aldeles sagligt og ud fra de Grundopfattelser, som de forskellige Partier har med Hensyn til Toldforanstaltninger. Men det er noget helt andet, jeg har sagt. Jeg har sagt — og det er ikke nogen Hemmelighed heller